

[Aksel Larsen.]

retten afskaffet og få indført en kapitalbindingsskat? En sådan kapitalbindingskat vil give staten nogle flere penge, og det vil være lettere at ordne hele skattesystemet, hvis skattefradragsretten afskaffes. Når nu enhver kan regne ud, at der er flertal herfor, således som tinget er sammensat, synes jeg at det ærede medlem hr. Peter Nielsens agitatoriske tale for sådanne reformer ikke blot skal være en agitatorisk tale, men så må vi under udvalgets fortsatte forhandlinger drøfte, hvorledes vi skal få disse reformer gennemført.

I den tid, der er gået, siden vi havde første behandling, har regeringen og regeringspartierne, har jeg indtryk af, mestendels uden for udvalget, ivrigt søgt et forlig med venstre og det konservative parti om skattelovene, og man har ikke været uvillig til at gøre indrømmelser, men man har åbenbart indtil nu ikke været så villig, som venstre og det konservative parti kunne ønske det. Derimod har man overhovedet ikke i den tid, udvalget har arbejdet, haft interesse for så meget som at diskutere de praktiske forslag til skattereformer, der har kunnet give staten større indtægter, som jeg fremførte i min tale ved lovforslagenes første behandling.

Det er en offentlig kendt hemmelighed, at årsagen hertil må søges i, at det radikale venstre som betingelse for at medvirke har krævet, at socialdemokratiet ikke under nogen omstændigheder viste imødekommethed over for socialistisk folkepartis ønsker, hvad skattelovgivningen angår. Til gengæld ser det ud til, at det radikale venstre har forpligtet sig til — eller i hvert tilfælde det radikale venstres flertal har forpligtet sig til — at stemme for hvilke som helst øgede militære bevillinger, som socialdemokratiet måtte kunne enes med venstre og det konservative parti om. Jeg skal nøjes med at fremhæve denne kendsgerning. Det er på den måde, situationen er blevet låst fast, og så kan socialdemokratiets vælgere dømme om, hvorvidt de synes, det er rimeligt, at deres store regeringsparti lader sig kommandere af det lille radikale parti til at være modstander af sine egne gode socialdemokratiske skatteforslag — det var vist det udtryk, den højtærede finansminister brugte under lovforslagets første be-

handling, da han skulle karakterisere det, jeg havde talt om — og så kan det radikale venstres vælgere tænke over, hvorvidt de er begejstrede for, at det radikale venstre for at forhindre en fornuftig skattereform er villig til at stemme for praktisk taget hvilke som helst militære bevillinger.

Vi agter at stemme for ændringsforslagene til udskrivningslovforslaget, og ved tredje behandling agter vi at stemme for det således ændrede forslag til udskrivningslov.

Jeg må korrigere den misforståelse, der har været fremme i dagspressen, at forslaget til udskrivningslov skulle indeholde besparelser for staten. I udskrivningsloven taler man kun om indtægter til staten og naturligvis ikke om besparelser i statens udgifter. Jeg kan ikke begribe, hvordan nogen folketingsreferent kan komme til det fjollede resultat.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen, som jeg ellers har fredet, sagde i sin tale, at når vi nu vedtager udskrivningsloven, således som den er foreslået med ændringsforslagene, bliver der balance, men der bliver intet overskud. Det ærede medlem hr. Helge Larsen burde vide bedre. Han burde i det mindste have studeret en lille smule af den dokumentdyng, vi fik i udvalget; den var ganske vist ikke lille, det erkender jeg. Jeg har såmænd haft lejlighed til at tænke lidt over det meget avisskriveri om, at vi drukner i papir i Nordisk Råd. Det er ingenting i forhold til, hvad vi har fået af papir i udvalget om skattelovene! Og det var kun to lovforslag. Vi har haft mange flere forslag at behandle i Nordisk Råd.

Men altså, i denne papirdyng var bl. a. fortrykket til den økonomiske årsoversigt, og ifølge den skulle der blive et kasseoverskud på 100 mill. kr., hvis udskrivningsloven blev forlænget uforandret. Hvis man så også gennemfører besparelser — at man skulle nå op på 185 mill. kr., har jeg jo lov til at tvivle på — må kasseoverskuddet blive endnu større. Det må det ærede medlem hr. Helge Larsen vide, og derfor kan jeg ikke forstå, at han vil fortælle tinget og offentligheden, at når vi nu gennemfører udskrivningsloven som foreslået af et flertal, så vil der ikke blive andet end balance og ikke noget kasseoverskud. Der vil blive et beskedent kasseoverskud, og det har vi intet imod.